

Kaalilutee (503)
metallinvihreää tai -sinistä selkäpuolta koristavat joko valkoiset tai punaiset kuvioinnit.

503 Eurydema oleraceum (Linnaeus, 1758)

taulu 30

ks. yllä

KAALILUDE

Tuntomerkit: 5,0–7,0 mm. Kaaliluteen selkäpuolen tummat kuviot ovat metallinvihreät tai -sinertävät ja vaaleat kuviot valkoiset tai punaiset.
Elintavat: Kaalilude on ruderaattialueiden ja joutomaiden laji, jonka ravintoa ovat ristikkukkasveit (Brassicaceae). Useimmiten kaalilude elää peltokanan-kaalilla (*Barbarea vulgaris*) ja voi olla esiintyessään varsin runsas.
Levinneisyys: Kaalilude esiintyy lähes koko Euroopassa. Idässä laji on levinnyt Keski-Aasiaan, Kiinan pohjoisosiin, Mongoliaan ja Itä-Siperiaan. Suomessa kaalilude on yleinen ja usein varsin runsaslukuinen laji, jota tavataan pohjoisessa Kainuuseen saakka.

LC

♂

504 Eurydema dominulum (Scopoli, 1763)

taulu 30

KOREAKAALILUDE

Tuntomerkit: 5,0–7,0 mm. Koreakaalilude on väritykseltään punamusta laji, jonka coriumin ulkoreuna on kokonaan punainen. Mustat alueet eivät ole metallinkiiltoisia. Koreakaaliluteen voi sekoittaa lähialueilla elävään ja väritykseltään hyvin muuntelemaan *Eurydema ornatum* -lajiin, jonka coriumin ulkoreunassa on keskikohdassa musta täplä.
Elintavat: Koreakaalilude elää kulttuurivaikutteisilla ruderaatti- ja piha-alueilla sekä kesantopelloilla. Lajin ravintokasveja ovat ristikkukkasveit (Brassicaceae), kuten peltokaali (*Brassica rapa*), luhtalitukka (*Cardamine pratensis*), lutukka (*Capsella bursa-pastoris*), nenätit (*Rorippa*) ja peltotaskuruoho (*Thlaspi arvense*).
Levinneisyys: Koreakaalilude esiintyy lähes koko Euroopassa Skandinavian eteläosiin saakka. Idässä laji on levinnyt Keski-Aasiaan, Kiinan pohjoisosiin, Mongoliaan, Itä-Siperiaan ja Venäjän kaukoitään. Suomessa koreakaaliluteella ei ole toistaiseksi todettu pysyviä esiintymiä ja lajia on tavattu hyvin harvinaisena maan eteläosista, viimeksi Kirkkonummelta vuonna 2008.

NT

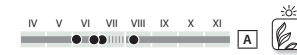
♀

505 Graphosoma lineatum (Linnaeus, 1758)

taulu 30

PYJAMALUDE

Tuntomerkit: 8,5–11,0 mm. Pyjamaluteella on selkäpuolella tunnusomainen, säännöllinen punamusta pituusuntainen raidoitus.
Elintavat: Pyjamalude elää tuoreilla niityillä ja ruderaattialueilla, joissa kasvaa sarjakukkaiskasveja (Apiaceae). Laji on tavattu ainakin koiranputken (*Anthriscus sylvestris*), vuohenputken (*Aegopodium podagraria*) ja karhunputken (*Angelica sylvestris*) kukinnoita.
Levinneisyys: Pyjamalude esiintyy lähes koko Euroopassa Skandinavian eteläosiin saakka. Idässä laji on levinnyt Keski-Aasiaan, Kiinan pohjoisosiin, Mongoliaan ja Itä-Siperiaan. Suomessa pyjamalude tavattiin ensimmäisen kerran Turun Ruissalossa 2006. Viime vuosina on tehty harvakseltaan havaintoja Etelä-Suomesta ja laji saattaa vakiintua maahamme lähivuosina.

♀

Pyjamalude on hiljalleen saamassa jalansijaa Suomesta ja saattaa levitä tulevaisuudessa pysyvästi maahamme.

NA

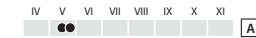

506 Dybowskyia reticulata (Dallas, 1851)

taulu 30

SEITTIILUDE

Tuntomerkit: 3,5–4,5 mm. Seittilude on kellanruskea, selkäpuolelta tasaisen mustapistainen laji, jonka pikkukilpi peittää lähes koko takaruumiin ja yltää takaruumiin kärkeen. Etuselän sivureunat ovat koverat.
Elintavat: Seittilude elää tuoreilla niityillä ja ruderaattialueilla, joissa kasvaa sarjakukkaiskasveja (Apiaceae). Laji käyttää sekä nuoruusvaiheissaan että aikuisena ravinnokseen kukinnoissa kypsyviä siemeniä.
Levinneisyys: Seittilude esiintyy Euroopan itäosissa. Aasiassa lajia tavataan Siperian halki Kiinaan ja Venäjän kaukoitään saakka. Seittiluteesta on toistaiseksi tavattu Suomesta ainoastaan ilmavirtausten mukana ajautuneita yksilöitä maan kaakkooisista, mutta laji saattaa vakiintua maahamme lähivuosina.

NA

♀